

§ 12.

Hvad der i Henhold til § 11 er paalagt Nogen at yde til Andres Understøttelse kan efter vedkommende Fattigvæsens Begjæring inddrives ved Udpantning i Overensstemmelse med Reglerne i Loven af 29de Marts 1873, men derimod ikke fordres affonet.

§ 13.

Ligesom den i § 11 omhandlede Forpligtelse til at yde Hjælp til visse Paarværende ikke kan gøres gjældende af disse selv, men kun af det Fattigvæsen, som har maattet understøtte dem, saaledes skal overhovedet den Omstændighed, at en Person's Forsørgelse overensstemmende med de i de foregaaende Paragrafer indeholdte Regler enten ganske eller tildeels paahviler en anden Person, ikke fritage det vedkommende Fattigvæsen fra at udrede den fornødne Hjælp.

§ 14.

Paadrager et Thyende sig en Sygdom ved eget utilbørligt Forhold, ere Omkostningerne ved dets Helbredelse Husbonden uvedkommende. Paaføres der Thyendet en Begemsftabe eller en anden Sygdom som Følge af utilbørligt Forhold fra Husbondens Side, saafom naar han paalægger det overanstrengende eller noget med særegen Fare, forbyndet usædvanligt Arbejde, har han helt at befoste dets Helbredelse.

Derfom et Thyende bliver sygt i Tjenestetiden, uden at Sygdommen kan tilskrives utilbørligt Forhold fra Husbondens eller Thyendets egen Side, paahviler det Husbonden, indtil Thyendeforholdet efter Opfigelse eller af anden lovlig Grund ophører — dog ikke for et længere Tidsrum end til 6 Maanedersdagen, efterat Thyendet er taget under Lægebehandling, eller til den første almindelige Jorndag, saafremt denne indtræffer over 3 Maaneder efter, at Lægebehandlingen har taget sin Begyndelse — at udrede den tilfagte Løn samt, saalænge Thyendet forbliver i Husbondens Hus, Kost og Logis, i dette. De Husbonden saaledes paahvilende Forpligtelser kunne ikke i Forhold til Fattigvæsenet, saafremt Thyendet falder samme til Byrde, bortfalde paa Grund af en Overenskomst mellem Husbond og Thyende om, at Tjenesten skal ophøre, saafnart Thyendet maatte blive hjemføgt af Sygdom, eller i Henhold til en under Sygdommen indgaaet Overenskomst om Thyendeforholdets Ophævelse. Saafremt Husbonden vil gjøre Krav paa af Fattigvæsenet at erholde Erstatning for, hvad Udgifterne til et sygt Tjenestethendes Kur og Pleie maatte andrage udover, hvad der paahviler ham selv at udrede, har han strax, efterat den Syge er bleven tagen under Lægebehandling, at gjøre Anmeldelse om Sygdommen for vedkommende Fattigbestyrelse. I modsat Fald indtræder Fattigvæsenets Erstatningspligt først fra den Dag, Anmeldelsen sker.

§ 15.

Med Hensyn til Læremesterens Forpligtelse til at yde Sygehjælp m. v. til Lærelingen har det sit Forblivende ved Bestemmelserne i Lov om Lærlingeforholdet af 30te Marts 1889 § 11.

Det skal ligeledes have sit Forblivende ved de gjældende Regler om den Forpligtelse til at yde Sygehjælp, der endnu maatte paahvile Laug eller andre Foreninger af Næringsdrivende overfor Svende og deslige Personer, saabelfom ogsaa ved de i Lov om Disciplin i Handelsstæbe og om Søfolks Forsøelser, Forbrydelser samt Forhyring m. v. af 23de Februar 1866 §§ 32—35 givne Bestemmelser om Næderens Forpligtelse til at yde Sygehjælp m. v. til Skibsmandskabet, hvilken Forpligtelse ikke i Forhold til Fattigvæsenet kan bortfalde ved Overenskomst mellem de Paagjældende.